

ΤΟ ΡΑΔΙΟ ΦΕΡΕΝΤΙΡ

ΣΕΛ.: 4

Η ΕΥΗ ΚΟΝΤΟΡΑ ΜΑΣ ΜΙΛΑΕΙ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟ

ΣΕΛ.: 6

Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ

ΣΕΛ.: 8

ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 22 - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2025

Πάρκο Ναυαρίνου, Πάνω σε έναν στίχο
του Ντίνου Χριστιανόπουλου, Αθήνα 2025.

Εδώ «Τα θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Να 'μαστε παιδιά! Το καλοκαίρι που τόσο το περιμέναμε ξεκινά με τη γιορτή περιβάλλοντος! Με την πιο διάσημη ρήση της πενταετίας από το ραδιόφωνο της εξουσίας: «στρέμματα ή φέρετρα;». Λίγες μέρες μετά, στις 10 Ιουνίου, θρηνούμε τους ανθρώπους στη σφαγή του Διστόμου και θυμόμαστε το σχολείο του Αργύρη Σφουντούρη στην Ελβετία. Η συνεργάτιδά του Καλλιόπη Νακοπούλου που μαζί της υποδέχθηκε τον Νικηφόρο Βρεττάκο στην παιδούπολη «Πεσταλότσι», στα χρόνια της χούντας, θα μας μείνει αξέχαστη. Και μετά στις 16, θα θυμόμαστε τον Άρη και την παλικάριά του να έχουμε δικιά μας Βουλή, εθνική ανεξαρτησία, σχολεία του βουνού, δικά

μας αναγνωστικά, λαϊκά δικαστήρια και συνελεύσεις. Ας θυμηθούμε και τη ραδιοφωνική «Λιλιπούπολη» με τους στίχους της Μαριανίνας Κριεζή: «Ο Απρίλης με κασκέτο και με άσπρες ελβιέλες/ Και ο Μάιος κι ο Ιούνιος μ' άσπρες ξώπλατες φανέλες/ Ο Ιούλιος ο χίπις με μπλου τζην και χαϊμαλιά/ Και ο Αύγουστος με ψάθα και γυαλιά».

Στις 20 Ιουλίου γιορτάζουν οι βουνοκορφές με τα εκκλησάκια του προφήτη Ηλία. Κι η μαμά κι ο παππούς! Κι ελπίζουμε να μπορούμε να πηγαίνουμε και να μη μας λένε πως είναι ο δρόμος για τις ανεμογεννήτριες κι απαγορεύεται. Τότε θα κάνουμε στάση με τις πινακίδες μας «Επιτρέπεται η είσοδος στα παιδιά» και θα πάρουμε τον «Εγωιστή Γίγαντα» με το μέρος μας. Βουνά ερχόμαστε! Θάλασσες περιμένετε! Θα γράφουμε

λέξεις ομηρικές στην αμμουδιά και θα τις σβήνει το κύμα. Με τα κουβαδάκια μας θα φτιάξουμε πύργους για να βγαίνουν από μέσα ιδέες για την αλλαγή του κόσμου. Και θα πηγαίνουμε στη βρύση για νερό και θα είμαστε πάνω σ' ένα ποδήλατο για να φτιάχνουμε ποιήματα. Και θα ποτίζουμε τα δέντρα για να αντέξουν τις μεγάλες θερμοκρασίες. Και θα είμαστε γεμάτοι μέσα μας από «Μαυρούλες» και «κυρα Μαρίες» που μοιάζουν να νίκησαν στο Πεδίο του Άρεως τον χρόνο που μας γερνά και μας μεγαλώνει.

Κι ο Αύγουστος θα είναι ο μήνας των καρπουζιών της Παλαιστίνης! Γεια σας παιδιά! Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο κείμενο και το μικρόφωνο ήταν ο Μπαμπάλ, 5/6/2025, Αθήνα – Καμένα Βούρλα.

ΤΑ ΧΑΜΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ήταν ένα σχολείο που το έλεγαν 35^ο Δημοτικό. Εκεί ήταν ωραία. Όμως μια μέρα στη δ' τάξη όλοι άρχισαν να χάνουν πράγματα και δεν τα έβρισκαν. Έψαχναν από εδώ κι από εκεί, υπήρχαν πολλοί ύποπτοι αλλά δεν τα βρήκαν ΠΟΤΕ κι έτσι τέλος. Σας άφησα σε απορία.

(Ελεύθερο κείμενο: Ραφαέλα)

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Παιδαγωγική Ομάδα
«Το Σκασαρχείο»

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

το διασχολικό έντυπο του ραδιοφώνου των παιδιών «Τα θρανία της Άνοιξης»

ΤΕΥΧΟΣ 22 - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2025

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΤΟΥ 2025

Εκδόσεις Ars Nova - Γιάννης Κορναράκης
Τζαβέλλα 1, 10681 Αθήνα
Τηλ.: (+0030) 210 3801191

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Μπάμπης Μπαλτάς
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

arsnova.p@gmail.com
babisbaltas1@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Άρης Σκληβάς, Γεωργία, Γιωργής, Έυη, Ηρώ, Θάλεια, Ιωάννα Ανδρίτσου, Κάτια Βρούβα, Κλειώ, Λάιαν, Νάγια, Πρινς, Ραφαέλα, Φίλιππος.

ΤΑ 13 ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τα θρανία της Άνοιξης: https://wakelet.com/ta_thrانيا_tis_anoiksīs

Ραδιοκομήτες-Αμαλιάδα: <https://padlet.com/agmi1al85/tdviselys4n5dxgc>

Ράδιο Ελευθερές-Καβάλα: <http://europeanschoolradio.eu/el/archives/school/9500411>

Εδώ Ξέφρενο Σχολείο-Χανιά: https://diktiosxolionchania.blogspot.com/2021/01/blog-post_26.html

Ραδιοπεριπέτειες - Πετρούπολη Αττικής

Κόκκινη Τσουλήθρα - Δάφνη Αττικής

Zacharo Radio Project - Ζαχάρω Ηλείας

59 λεπτά έμπνευσης - Πάτρα

Ραδιοφωνές - Καλλιθέα

Το ραδιόφωνο των 6 ηπείρων - Γαλάτσι

Ράδιο 16 - Αμπελόκηποι

Τα σκυλοπόντικα - Ζεφύρι

Κλόουν Ελέφαντες - Ζεφύρι

Με τη συνεργασία του 2510 Radio, του τυπογραφείου PRINTZAR και του Πολυχώρου Ασπάλαθος

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ISSN: 2732-6217

Η ΕΥΗ ΚΟΝΤΟΡΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

Οι συγγραφείς στα σχολεία είναι η χαρά των παιδιών. Στη βιβλιοθήκη του 35^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών ήρθε η συγγραφέας παιδικής λογοτεχνίας Εύη Κοντόρα για να συναντήσει τα παιδιά της δ' και της ε' τάξης. Κι έκανε με τις λέξεις των παιδιών μια ιστορία. Τα βιβλία της συνδυάζουν τα λόγια των παιδιών και τη φαντασία της. Μας είπε για το βιβλίο: «ένα βιβλίο είναι ένα δωμάτιο που μένει κλειδωμένο. Την πρώτη φορά δεν τα βλέπουμε όλα στο δωμάτιο. Τη δεύτερη φορά βλέπουμε πιο πολλά. Ένα βιβλίο γράφεται σε στρωματά κι ανεβαίνει σκαλιά. Είναι και σπίτι με στέγη τον τίτλο. Κάνω βιβλία μαζί με τα παιδιά, όπως «Οι δικές μας ιστορίες» (2013) με τον μικρό Γιώργο από την Λιβαδειά και την ιστορία με τον ποντικό στο βιβλίο».

Τι να πούμε; Είναι μεγάλη μας χαρά να την έχουμε συνεργάτη μας. Και συνέχισε μ' ένα παραμύθι του Αισώπου για να δώσει κάποιες διευκρινήσεις που μπορείτε να τις διαβάσετε στην σελίδα 6.

Κείμενο: Μπαμπάλ

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Πώς θα σου φαινόταν αν για οποιονδήποτε λόγο, ξαφνικά οι άνθρωποι άρχιζαν να σου φέρονται σα να είσαι κατώτερος απ' αυτούς; Πώς θα ένιωθες; Για παράδειγμα, το δέρμα σου είναι πιο σκούρο από το δέρμα άλλων παιδιών του σχολείου σου και γι' αυτό το λόγο δε σε κάνουν παρέα. Ή είσαι σε αναπηρικό αμαξίδιο και δεν μπορείς να περπατήσεις και γι' αυτό οι άλλοι σου συμπεριφέρονται λες κι επειδή έχεις αυτό το πρόβλημα δεν είσαι σαν κι αυτούς, σ' αφήνουν σε μια γωνιά και δε σε κάνουν παρέα, δεν ασχολούνται καν μ' εσένα. Πώς θα ένιωθες; Αυτό ονομάζεται ρατσισμός. Πιστεύω πως θα έκλαιγες, μπορεί μάλιστα να μην ήθελες πλέον να σε βλέπουν οι άλλοι γιατί μπορεί να τρώμαζαν. Στην Νότια Αφρική, ένας λευκός καταστηματούχος κατηγορήσε ένα έγχρωμο κοριτσάκι, την Λορέιν Νισέιν, ότι έκλεψε μερικά ρούχα και έτσι για να την τιμωρήσει την περιέλουσε με λευκή μπογιά. Τώρα μπες στην θέση του κοριτσιού, πως θα ένιωθες εσύ;

Κάθε μέρα χιλιάδες, αν όχι εκατομμύρια άνθρωποι, πέφτουν θύματα του ρατσισμού. Σε κάποιες χώρες υπάρχουν ομάδες ανθρώπων που σκοτώνουν άλλους ανθρώπους επειδή είναι διαφορετικοί απ' αυτούς. Δηλαδή επειδή πιστεύουν σ' άλλη θρησκεία, είναι από άλλες χώρες ή έχουν διαφορετικό χρώμα δέρματος. Στον μεσαίωνα έκαιγαν τους ανθρώπους με πορτοκαλί μαλλιά με την δικαιολογία ότι ήταν μάγοι/-ισσες. Νομίζω όμως ότι ο πραγματικός λόγος ήταν ότι ζήλευαν.

Θα μπορούσε όμως να μην υπάρχει ο ρατσισμός; Ίσως ένα πρώτο βήμα θα ήταν να καταλαβαίναμε την ιδιαιτερότητα του άλλου, του διαφορετικού.

(Ελεύθερο κείμενο: Θάλεια)

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Την Κυριακή, όταν δεν έχω σχολείο μου αρέσει λιγάκι παραπάνω επειδή μπορώ να κοιμηθώ. Πιο πολύ γιατί κι ο μπαμπάς μου δεν έχει δουλειά και κάθεται μαζί μου και περνάω ωραία.

(Ελεύθερο κείμενο: Λάιαν)

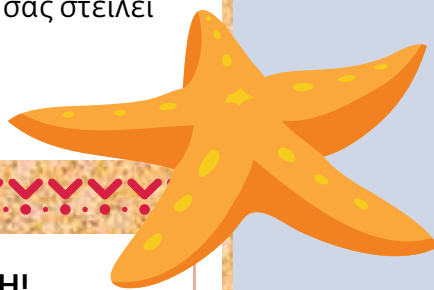

Γεια σας!

Είμαι η Ζακλίν (Τία Ζακλίν, δηλαδή θεία Ζακλίν στα ελληνικά με γαλλική προφορά...)! Ζω στη Γαλλία και εμψυχώνω εργαστήρια πηλού για παιδιά και ενήλικες. Ταξιδεύω συχνά από το Παρίσι στην Αθήνα, όπου έχω έναν μικρό φίλο που την τελευταία φορά που ήρθα μου έδειξε τον Κοκκινολαίμη. Τώρα έχω γυρίσει πίσω στο Παρίσι. Ανοίγοντας όμως τη βαλίτσα μου, τι να δω; Ένας Κοκκινολαίμης είχε χωθεί ανάμεσα στα πηλίνα αντικείμενα που κουβαλούσα προσεκτικά τυλιγμένα σε υφάσματα για να τα ψήσω στο φούρνο μου, στα μαντήλια και στα υπόλοιπα πράγματα μου... έτσι, ο Κοκκινολαίμης έγινε αποδημητικό πουλί και πέταξε μαζί μου... Θα περάσει το καλοκαίρι στον δροσερό μου κήπο... και ίσως σας στείλει απ' εκεί μια ανταπόκριση...

Σας φιλώ παιδιά!

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗ!

Αγαπημέne μας Κοκκινολαίμη,

Σου γράφουμε από το 59^ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας. Το σχολείο μας βρίσκεται στον οικισμό Βουντένη-Σκιοέσσα και έχει 66 μαθητές/-τριες. Περνάμε πολύ ωραία! Ειδικά τώρα που μπαίνει η άνοιξη, το χωριό μας και το σχολείο μας είναι ένας παράδεισος! Χαρήκαμε πολύ που μας στείλατε την εφημερίδα σας (ευχαριστούμε πολύ Μπαμπάλ!!!). Μας φάνηκε ενδιαφέρουσα και είναι αρκετά διαφορετική από τη δική μας! Σας στέλνουμε λοιπόν και εμείς σύντομα! Την ονομάσαμε «59 λεπτά έμπνευσης» κι έχουμε βγάλει 2 φύλλα μέχρι τώρα και μόλις τυπώσαμε και το 3^ο!

Σας στέλνουμε την αγάπη μας και τους καλοκαιρινούς χαιρετισμούς μας.

Ευαγγελία, Ευγενία, Αλεξάνδρα, Μελιτινή, Χριστίνα, Θάνος, Μαρία, Χρυσανγή, Παναγιώτης

<http://www.des.upatras.gr/dirac/UPFM-school-2-4-25.mp3>

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΑ

Η κυρία Μαρία που έχουμε στο Πεδίο του Άρεως της Αθήνας πέρασε μια μεγάλη περιπέτεια, αλλά ευτυχώς την έχουμε πάλι δίπλα μας. Καλώς ήρθες αγαπημένη των κατοίκων της γειτονιάς μας! Για τη Μαυρούλα κάναμε βιβλίο που σύντομα θα το έχουμε. Η ίδια έγινε λογοτεχνική ηρωίδα του βιβλίου του Δημήτρη Παπαχρήστου «Ο Αερόστατος». Καλοτάξιδο! Μπαμπάλ

ΟΡΙΟ 30 km/h
ΣΤΙΣ
ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΕΣ
ΠΕΡΙΟΧΕΣ

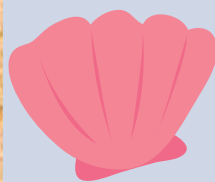

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Το βιβλίο, κι όχι ο σκύλος
είν' ο πιο καλός μας φίλος!
δεν γαβγίζει, δεν μιλάει,
δεν λερώνει, δεν μαδάει,
δεν μουγκρίζει, δεν γρυλίζει,
δεν πηδά να σε ζαλίζει!

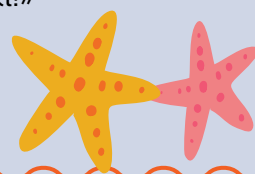

Το βιβλίο, κι όχι ο σκύλος,
είν' ο πιο καλός μας φίλος!
μας μαθαίνει μύρια όσα,
μας μαθαίνει και την γλώσσα,
και χωρίς να μας σαλιώνει,
να μας γλύφει, να δαγκώνει!

Το βιβλίο μου κρατάω,
το λατρεύω, τ' αγαπώ.
Όμως, κάπου-κάπου, λέω
«Μήπως και τα παραλέω;
Αχ, να είχα ένα σκυλάκι
να το χάιδευα λιγάκι!»

Ποίημα: Παυλίνα Παμπούδη

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΠΑΥΛΙΝΑΣ ΠΑΜΠΟΥΔΗ

Δεν είναι η πρώτη φορά που η βιβλιοθήκη του 35^{ου} Δημοτικού Εξαρχείων επισκέπτεται το σπίτι της Παυλίνας στην Σπυρίδωνος Τρικούπη. Ήταν μαθήτρια του σχολείου κι έρχεται στο σχολείο από το 2009. Οι παιδικές εφημερίδες που εκδίδουμε έχουν κείμενά της. Από τις καλύτερες στιγμές που μοιραστήκαμε ήταν οι «γατοδιαδρομές» του 2018. Αυτή τη φορά την επισκέφτηκαν στο σαλόνι της τα παιδιά της α' δημοτικού και συνομίλησαν μαζί της. Ήταν μια ευκαιρία να της ζητήσουμε κάτι. Και μας το έδωσε!

Κείμενο: Μπαμπάλ

ΤΑ ΒΡΑΝΙΑ

ΤΟ ΡΑΔΙΟ ΦΕΡΕΝΤΙΡ ΚΙ Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ: **Marc Guétault**

Πρώτο Κεφάλαιο

Ο κύριος Ραφά σκεφτόταν...

- Κιόσκια κήπου, θεριζοαλωνιστικές μηχανές, συναρμολογούμενες πισίνες, εξωλέμβιες μηχανές... Τα παιδιά σύντομα θα κουραστούν να με ακολουθούν από το ένα περίπτερο στο άλλο. Ήθελαν να με συνοδεύσουν, αλλά για την ηλικία τους αυτά τα είδη δεν και πολύ...
- Μπαμπά, υπάρχουν πολλά παιχνίδια σ' αυτή την έκθεση;
- Ναι, βέβαια. Πάντα υπήρχαν. Όταν ήμουν στην ηλικία σας...
- Αν πηγαίναμε ο Φρανσίσ κι εγώ, δε θα ήμασταν μέσα στα πόδια σου να σε ενοχλούμε. Θα έχεις όλο το χρόνο να δεις τα εργαλεία και τα υλικά που σε ενδιαφέρουν, πρότεινε η Λωρ.
- Αχ, ναι μπαμπά! Πολύ καλή ιδέα, ε μπαμπά; συμπλήρωσε το αγόρι.

Ο πατέρας τους δεν το είχε σκεφτεί. Συνήθως σ' αυτήν την έκθεση είχε πολύ κόσμο. Και τι θα πει η μαμά...; Μπα, απλά δε θα της το πει! Κι έπειτα η Λωρ ήταν ήδη δώδεκα και πολύ σοβαρή όταν έπρεπε. Και με πόση φροντίδα πρόσεχε τον κατά τρία χρόνια μικρότερο αδερφό της, όταν της το ζητούσε! Τα αυτοκίνητα δε φαινόταν να είναι πολλά στο πάρκινγκ και μάλλον δεν θα υπάρχει στριμωξίδι στα παιχνίδια. Από το πίσω κάθισμα τα παιδιά παρατηρούσαν με ανυπομονησία το προφίλ του πατέρα τους. Το δεξί του χέρι άναψε το φλας, έπειτα κατέβασε στο λεβιέ των ταχυτήτων και τέλος έπιασε πάλι το τιμόνι.

- Πολύ καλή ιδέα, απάντησε τελικά, αλλά θέλω να ανεβείτε μαζί στα παιχνίδια. Με ακούς Λωρ; Κι εσύ Φρανσίσ, δε θα αφήσεις το χέρι της αδερφή σου. Πενήντα φράγκα στον καθένα σας, μάλλον θα φτάσουν. Καλά, ας πούμε εβδομήντα!

Τα δυο παιδιά ήθελαν να πηδήξουν από τη χαρά τους στο κάθισμα του αυτοκινήτου, αλλά δεν ήταν η κατάλληλη στιγμή, ποτέ δεν ξέρεις! Ήταν τόσο χαρούμενα που γλίτωσαν από το βάρος της αναμονής, όσο ο πατέρας τους θα άκουγε

τις εξηγήσεις του πωλητή, ψάχνοντας για επιχειρήματα που θα τον έκαναν να παραδεχτεί τις ατέλειες του προϊόντος.

Οι σημαίες όλης της Ευρώπης κυμάτιζαν νωχελικά στην καλοκαιρινή αύρα. Ένας τρελός ρυθμός κυριαρχούσε μέσα στη βοή. Ήταν ο δίσκος του Πίκινγκ-Βε, του εφευρέτη του ρολκ, του νέου είδους μουσικής που είχε μεγάλη επιτυχία σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι κάτοικοι του Καστελπόντου δεν έχαναν την ευκαιρία να υπενθυμίσουν στους επισκέπτες ότι ο διάσημος μουσικός ήταν παιδί της περιοχής.

- Θα με περιμένετε γύρω στις έξι μπροστά από το κτίριο με τον πυλώνα στην κορυφή, φαίνεται από μακριά, θα ξαναβρεθούμε σίγουρα, είπε ο κύριος Ραφά.

Μετά από τρεις ώρες στα παιχνίδια, με άδειες τις τσέπες και κουρασμένα από όλον αυτό τον θόρυβο, τα παιδιά πήγαν κατευθείαν στον τόπο του ραντεβού. Πλησιάζοντας, ανακάλυψαν ότι ο πυλώνας έμοιαζε με τον καλωδιωμένο μεταλλικό στύλο της χωροφυλακής του Στατό.

- Ποντίγ. Μάλλον ήταν το αστυνομικό τμήμα.
- Κάτι είναι γραμμένο πάνω στην πόρτα. Για να δούμε από κοντά...
- Ράδιο Φερεντίρ FM 106! Τι μπορεί να είναι;
- Είναι το τοπικό ραδιόφωνο που ακούει η μαμά εδώ κι ένα μήνα περίπου. Αυτά τα πράγματα είναι για τους μεγάλους!

Η Λωρ, περίεργη, κόλλησε το πρόσωπό της πάνω στο φιμέ τζάμι.

- Είναι τόσο φωτεινό όσο το τρένο-φάντασμα.
- «Γεια σας, γεια σας, εδώ Ράδιο Φερεντίρ, είναι απόλαυση να μας ακούτε».
- Φερεντίρ, Φερεντίρ, αναρωτιέμαι τι κάνουν εκεί μέσα!
- Εκεί μέσα μιλάνε και κυρίως συζητάνε!

Ένας νεαρός γύρω στα είκοσι πέντε, με μακριά μαλλιά και χαμογελαστό πρόσωπο, μόλις είχε ανοίξει την πόρτα.

- Ράδιο Φερεντίρ, είναι απόλαυση να μας ακούτε ... Ωραίο σλόγκαν, καθόλου άσχημο για κάποιον στην ηλικία σου. Γνωρίζετε τον σταθμό μας;
- Ακούσαμε για σας από τη μητέρα μας...

ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

- Δεν είμαστε ακόμα πολύ γνωστοί, αλλά για όλα υπάρχει μια αρχή. Θέλετε να μας επισκεφτείτε;

Η Λωρ κοίταξε το ρολόι της. Ήταν πολύ νωρίς κι ο πατέρας τους σίγουρα θα αργούσε. Και δεν τον έβγαζες εύκολα όταν χώνονταν μέσα σε κάθε είδους εξάρτημα! Ο νεαρός φαινόταν συμπαθητικός κι ήταν μια ανέλπιστη ευκαιρία να γνωρίσει τον τυπάκο που κρυβόταν μέσα στο σταθμό.

Πήρε από το χέρι τον αδερφό της κι ακολούθησαν τον οδηγό.

- Τι κάνετε ακριβώς εδώ; ρώτησε.
- Εγώ είμαι ο τεχνικός. Ασχολούμαι με τα μηχανήματα και τους δίσκους, αλλά είμαι και το τρίτο αυτί της δημοσιογράφου. Αυτή οργανώνει το πρόγραμμα της εκπομπής με απευθείας συνεντεύξεις, προσωπικά της σχόλια, εσωτερικές ηχογραφήσεις, αλλά κυρίως εξωτερικές.

Ο τεχνικός είναι κάτι σαν σκηνοθέτης. Τα κανονίζω όλα με τα σήματα, τις παύσεις, τα ηχητικά, έτσι ώστε όλα να δένουν μεταξύ τους και να είναι ευχάριστα στο αυτί του ακροατή. Στη δουλειά μου το βασικό είναι να καθαρίζω τις ηχογραφήσεις, δηλαδή να κάνω το μοντάζ. Κόβω, κοντεύω, καθαρίζω, είμαι ο άνθρωπος με το χρονόμετρο και το ψαλίδι, είμαι το απορρυπαντικό της μαγνητικής ταινίας! Ξέσπασε σε γέλια.

- Με λένε Έντγκαρ. Εντ για τους φίλους, ο άνθρωπος με τα ψαλίδια και την κολλητική ταινία, όχι τη γνωστή ταινία, την επαγγελματική με την ελάχιστη κόλλα έτσι ώστε να μην κολλάνε μεταξύ τους οι σπείρες πάνω στις μπομπίνες. Επιπλέον, αυτή η κόλλα είναι λευκή για να την εντοπίζουμε εύκολα στα κολάζ. Πρέπει να κόβουμε για να μην ξεπερνάμε τον προγραμματισμένο χρόνο, να αφαιρούμε τα «εεε...», τα κομπιάσματα, τις περιττές λέξεις και προτάσεις κι αυτό γίνεται μ' αυτά τα ειδικά ψαλίδια από κράμα που δε μαγνητίζεται. Με τα κανονικά ψαλίδια, θα κινδυνεύαμε να δημιουργήσουμε παράσιτα στα σημεία των τομών. Ο καθένας έχει τα κολπάκια του για να κάνει το μοντάζ. Αυτό που έχει σημασία είναι να κάνεις γρήγορα, πρέπει να είσαι πολύ γρήγορος σε αυτή τη δουλειά όταν πλησιάζει η ώρα της εκπομπής. Γι' αυτό ακριβώς, ας μην καθυστερούμε, προχωρήστε παρακαλώ!

Έδειξε τον δρόμο στους επισκέπτες του.

- Εδώ είναι ο θάλαμος ηχογράφησης. Στα κεντρικά αυτό

λέγεται κονσόλα. Δύο μαγνητόφωνα που παίζουν και ηχογραφούν. Στο πρώτο βάζω τις μπομπίνες για τη βραδινή εκπομπή. Από αυτή την πλευρά, δύο πικάπ για την έναρξη του σήματος και τις παύσεις του ήχου.

- Παράξενη είναι αυτή η πόρτα, παρατήρησε ο Φρανσίσ.
- Είναι μια διπλή πόρτα. Επίσης έχουμε διπλά τζάμια, το στούντιο έχει ηχομόνωση.
- Σε τι χρησιμεύει αυτό το λαμπάκι;
- Δείχνει στη δημοσιογράφο αν μπορεί να μιλήσει ή όχι. Το πράσινο λαμπάκι δείχνει ότι πρέπει να ετοιμάζεται. Μόλις βάλω τη θέση «μικρόφωνο» ανάβει το κόκκινο λαμπάκι, η δημοσιογράφος μπορεί να μιλήσει.
- Και ποιος κάνει τα ρεπορτάζ;
- Η δημοσιογράφος βέβαια. Δύο εξωτερικά ρεπορτάζ τουλάχιστον την ημέρα και δύο μέσα στο στούντιο. Μερικές φορές οι ακροατές προτείνουν ένα θέμα που τους ενδιαφέρει αλλά, συχνά, η επικαιρότητα επιβάλλει τα θέματα: τα γεγονότα που συμβαίνουν σε διάφορους τομείς, τα αθλήματα, τις γιορτές. Σύντομα θα ξεκινήσουμε εκπομπές για τους νέους και με νέους. Τουλάχιστον ευελπιστούμε. Μπροστά στο πικάπ, ο Εντγκάρ εξήγησε πώς αναμιγνύει τις διάφορες πηγές ήχου, τους δίσκους, τις ηχογραφήσεις και το μικρόφωνο, προκειμένου να δημιουργήσει κάτι ευχάριστο για τους ακροατές. Η Λωρ χειριζόταν τα κουμπιά ενός ενισχυτή όταν μπήκε μια νεαρή γυναίκα. Άφησε κάτω την κάμερα που είχε κρεμασμένη στον ώμο της, σκουπίζοντας το μέτωπό της.

(Μτφ: Αντωνία Βογιατζή)

ΛΟΙΠΟΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΤΙ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΜΕΤΑ; ΑΦΗΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΓΡΑΨΤΕ ΜΑΣ! ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΓΡΑΜΜΑ ΣΑΣ!

Ο Marc Guétault γεννήθηκε το 1936 στην Γαλλία, στην Lussault-sur-Loire. Ακολούθησε την παιδαγωγική του Célestin Freinet ως δάσκαλος κι εργάστηκε το 1960 στην περιοχή Piouler της Vence. Στις αρχές της δεκαετίας του 1970 στο Chinon, εφάρμοσε την παιδαγωγική Freinet στο σχολείο Jean Macé χρησιμοποιώντας μια κάμερα ήχου Super 8 ως εργαλείο. Το βιβλίο του Radio Feredir θα μεταφραστεί ολόκληρο από «Τα θρανία της Άνοιξης» και την Παιδαγωγική Ομάδα «Το Σκασιαρχείο».

<https://memoire.ciclic.fr/magazine/autour-des-archives/marc-guetault-et-le-super-8-un-enseignement-scolaire-pas-comme-les-autres>

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Εδώ «Τα Θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά το ραδιόφωνο είναι όλο φωνές πολέμου: Ουκρανία εναντίον Ρωσίας, Ισραήλ εναντίον Παλαιστίνης, Ινδίας εναντίον Πακιστάν και στη μέση το Κασμίρ, πλούσιοι εναντίον φτωχών, κυβέρνηση εναντίον εκπαιδευτικών, ανεμογεννήτριες εναντίον βουνών κι εγκλήματα εναντίον αθώων ανθρώπων. Και χάσαμε και την κυρία Μαρία στο Πεδίο του Άρεως, το πάρκο του θεού του πολέμου. Ο πόλεμος κι η ειρήνη έγινε ένα παράξενο ποίημα του Μπαμπάλ!

Ίσως Ειρήνη είναι
το χαμομήλι στον κήπο,
η γιαγιά που πηγαίνει στις κόττες,
τα αδελφικά γαυγίσματα της Πέρσας
με την Τέρψη και την Καραμέλα,
τα χελιδόνια που κάνουν βουτιές στο
γιαπί,
η δημοκρατία των παιδιών στο τρα-
πέζι
κι η πένθιμη καρέκλα του μπαμπά
που λείπει στον ουρανό.

Γιατί Πόλεμος είναι
μια μαμά πρόσφυγας,
ένα σπίτι χωρίς δική του πόρτα,
μια αυλή χωρίς τους σκύλους της,
μια άνοιξη χωρίς πένθος για τις γάτες,
μια φωνή με χριστούς και παναγίες
μια δίκη με κατηγορία για προσηλυτισμό,
ένας θείος κομμουνιστής στα χρόνια της δεξιάς,
ένας κήπος χορταριασμένος από μίσος,
κι ένα τηλέφωνο που δε χτύπησε ποτέ
να ρωτήσει τον παππού αριστερά,
στο πρώτο σύννεφο, πώς είναι ο παράδεισος.
Η ψήφος και τα όπλα δε διαφέρουν τελικά.
Καλό βόλι λοιπόν.

Το ραδιόφωνο μπορεί να παίζει πόλεμο, αλλά εσείς παιδιά έχετε εναλλακτική κοινωνική θητεία!! Είσατε τα στρατιωτάκια της ειρήνης! Σα σήμερα χάσαμε τον Άρη που έκανε πόλεμο με τα παλικάρια του να διώξει τον φασισμό. Πόλεμος εναντίον πολέμου. Τι παράξενο! Ειρήνη στις καλύβες! Και πόλεμος στα παλάτια!

Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο μικρόφωνο και στο κείμενο ήταν ο έχων γενέθλια Μπαμπάλ, 16/6/2025, Αθήνα – Καμένα Βούρλα.

Η έκθεση ζωγραφικής των παιδιών από την Βηθλεεμ το 2001 που εκτέθηκε στην Ιταλία, ήρθε στη Νέα Ιωνία Αττικής την άνοιξη του 2025 και σύντομα θα την έχουμε στην Αθήνα, στον Ασπάλθο (Χαρ. Τρικούπη 129).

Η ΕΥΗ ΚΟΝΤΟΡΑ ΜΑΣ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟ

Στον Μύθο του Αισώπου με το τζίτζικι και τα μυρμήγκια, εντελώς λανθασμένα, συνήθως αναφερόμαστε με τον τίτλο «Ο τζίτζικας και ο μέρμηγκας», ενώ στην πραγματικότητα είναι «Ο τζίτζικας και οι μέρμηγκες» ή «Το τζίτζικι και τα μυρμήγκια». Μεταφρασμένος στα νέα ελληνικά, ο αρχαίος μύθος έχει ως εξής:

Ο ΤΖΙΤΖΙΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ

Έναν χειμώνα, τα μυρμήγκια στέγνωναν το στάρι τους, που είχε βραχεί. Ένα πεινασμένο τζίτζικι τους ζήτησε κάτι να φάει. Του λένε τα μυρμήγκια: «Μα καλά, το καλοκαίρι που μας πέρασε γιατί δε μάζευες τίποτα για να 'χεις τώρα να τρως;...» «Δεν άδειαζα!» λέει ο τζίτζικας «Όλη την ώρα τραγουδούσα...!» Τα μυρμήγκια γέλασαν.
«Ε, αφού λοιπόν τραγουδούσες το καλοκαίρι, τώρα που είναι χειμώνας άρχισε να χορεύεις!»

Ο Αίσωπος με τον μύθο αυτό κάνει ένα κοινωνικό σχόλιο, το οποίο εξαιτίας του λάθους στον αριθμό των μυρμηγκιών αποδυναμώνεται ή και εξαφανίζεται. Χρησιμοποιώντας αυτούσιο τον μύθο, πρώτα απ' όλα μας δίνεται η δυνατότητα να αναπτύξουμε την έννοια της κοινωνικής αλληλεγγύης, των όρων και των στοιχείων της, καθώς και να εξηγήσουμε καλύτερα τη διαφορά της από την φιλανθρωπία και την ελεημοσύνη.

Ένα εξίσου σημαντικό συμπέρασμα είναι ότι η συλλογικότητα (τα μυρμήγκια ζουν πολλά μαζί και επιβιώνουν με κοινή, δηλαδή κοινωνική, εργασία που βασίζεται σε ένα εξαρχής οργανωμένο σχέδιο) είναι ο μοναδικός τρόπος όχι μόνο για την επιβίωση αλλά και για τη βελτίωση της ζωής όλων.

Ερωτήσεις για τα παιδιά.

- Γιατί ο μύθος λέει για μυρμήγκια και όχι για μυρμήγκι, και για τζίτζικι και όχι για τζίτζικια;
- Αισθάνεστε λύπη για το τζίτζικι;...
- Ήταν άραγε σκληρά τα μυρμήγκια που δεν του έδωσαν τροφή;...
- Γιατί δε θέλουν να το βοηθήσουν;... Είναι σκληρά γενικά απέναντι σε όλους ή υπάρχει λόγος;...
- Μεταξύ τους βοηθιούνται;... Αν ναι, με ποιον τρόπο;...

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ...

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ruth Rocha

Εκδόσεις Μεταίχμιο

Πολλοί άνθρωποι από διαφορετικές χώρες και πολύ διαφορετικοί μεταξύ τους, επειδή πίστευαν ότι δεν πρέπει να ξαναγίνουν ποτέ στο μέλλον πόλεμοι και ότι δεν είναι σωστό να τιμωρούνται άνθρωποι άδικα εξαιτίας της καταγωγής, της θρησκείας ή των πολιτικών τους απόψεων, συνέταξαν την παγκόσμια διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, με την όποια χωρίς καμία διάκριση όλοι οι άνθρωποι έχουν τα ίδια δικαιώματα. Και πρέπει να συμπεριφέρονται μεταξύ τους αλληλέγγυα. Πιο συγκεκριμένα, κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία, την ασφάλεια, την ίση προστασία του νόμου, την ιδιωτικότητα, την ιθαγένεια, τη σύναψη γάμου σε κατάλληλη ηλικία και τη δημιουργία οικογένειας, την ιδιοκτησία, την ελευθερία της σκέψης, της γνώμης και της έκφρασης, της άσκησης των θρησκευτικών του καθηκόντων, της συμμετοχής σε συγκεντρώσεις και συλλόγους, της ψήφου, της εργασίας που θα εξασφαλίζει τα αναγκαία αγαθά, της ξεκούρασης και της εκπαίδευσης. Η διακήρυξη αυτή δυστυχώς δεν εφαρμόζεται στην πράξη από πολλές χώρες. Γι' αυτό η εκπαίδευση πρέπει να καλλιεργεί τον σεβασμό στα δικαιώματα των συνανθρώπων μας και να δίνει έμφαση στην κατανόηση, την ανεκτικότητα και τη φιλία ανάμεσα στα έθνη, τις φυλές και τις θρησκευτικές ομάδες για τη διατήρηση της ειρήνης στον πλανήτη μας.

Παρουσίαση: Γεωργία

ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΥΘΕΝΑ

Άλκη Ζέη

Εκδόσεις Μεταίχμιο

Το βιβλίο αυτό της Άλκης Ζέη μιλάει για ένα αγόρι χωρίς μαμά και μπαμπά. Ζει μόνο με τη θεία του, την Ελένη-Ιοκάστη Καποδίστρια, και έναν παπαγάλο που η Ελένη-Ιοκάστη τον φωνάζει «αγόρι μου». Το «παιδί από το πουθενά» δε γιορτάζει ποτέ τα γενέθλιά του. Πηγαίνει κανονικά σχολείο, έχει μια κολλητή, την Ξένια, και τα βράδια ακούει την Ελένη-Ιοκάστη με τις φίλες της να συζητούν. Μια μέρα, έτσι στα ξαφνικά, μετά το σχολείο, εμφανίστηκε ο Πάνος, ο «εχθρός του». Και με έναν σουγιά άρχισε να φοβίζει τον Ίκαρο (το «αγόρι από το πουθενά»). Να όμως που ένας άστεγος πήρε από τα χέρια του Πάνου τον σουγιά. Έτσι έγινε φίλος, ακόμα και «θείος» του αγοριού. Τον φώναζε «θείο Νώντα» και κάθε μέρα βλέπονταν πια. Ο Ίκαρος είχε αγαπήσει στο μεταξύ και το σκέιτμπορντ, γι' αυτό το καλοκαίρι ο γυμναστής του ο κύριος Αργύρης, μαζί με το κορίτσι του, τη Στέλλα, τον πήραν μαζί τους στη Σπάρτη. Εκεί πέρασε πολύ καιρό και γνώρισε τον Σάντ από τη Συρία, ένα άλλο «αγόρι από το πουθενά». Το βιβλίο αυτό μου άρεσε πολύ επειδή δείχνει πώς άνθρωποι με δυσκολίες βοήθησαν ο ένας τον άλλον να γίνουν χαρούμενοι.

Παρουσίαση: Γιωργής

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ

Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ

Εκδόσεις Πατάκης

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας μικρός πρίγκιπας που βρήκε έναν πιλότο, που είχε πέσει με το αεροπλάνο του στην έρημο. Ο πρίγκιπας του είπε την ιστορία της ζωής του και μια μέρα μετά από έναν χρόνο ο πιλότος έφτιαξε το αεροπλάνο του και γύρισε σπίτι του. Γνώριζε όμως πια για τον πλανήτη Β612 του μικρού πρίγκιπα, που ήταν λίγο μεγαλύτερος από ένα σπίτι και είχε τρία ηφαίστεια, ένα μοναδικό τριαντάφυλλο και το αρνάκι που του είχε ζωγραφίσει ο πιλότος. Γνώριζε ότι ο μικρός πρίγκιπας είχε εξημερώσει μια αλεπού και εκείνη του είχε πει ένα μυστικό. Και γνώριζε και το μυστικό: Δε βλέπεις την ουσία με τα μάτια, αλλά με την καρδιά.

Παρουσίαση: Άρης

ΝΕΑΡΟΙ ΑΚΤΙΒΙΣΤΕΣ – ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΙΣΟΙ

Shannon Weber – Jade Orlando

Εκδόσεις Διόπτρα

Αυτό το βιβλίο δίνει κίνητρα για να γίνετε υπέρμαχοι της δικαιοσύνης και της ισότητας. Στις σελίδες του θα ανακαλύψετε σπουδαία ιστορικά πρόσωπα που θέλησαν να υψώσουν τις φωνές τους ενάντια στο άδικο και να υπερασπιστούν την ελευθερία και την ειρήνη. Θα γνωρίσετε επίσης πρόσωπα που λίγοι ξέρουν την ύπαρξη τους και τη γενναιότητά τους. Είναι πολύ σημαντικό να θυσιάζεις τη ζωή σου για την ελευθερία, γιατί η ζωή είναι μόνο μία. Άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, πρόσφυγες, έγχρωμοι, λευκοί, γυναίκες άντρες και παιδιά είμαστε όλες και όλοι ίσοι.

Παρουσίαση: Ηρώ

Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ

Πώς λέγεστε και ποια είναι η δουλειά σας;

Ονομάζομαι Ατζίδου Κατερίνα. Είμαι φιλόλογος και εργάζομαι στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Φέτος εργάζομαι σε Γυμνάσιο.

Είστε συνδικαλίστρια. Τι σημαίνει αυτό;

Νομίζω ότι κατά κάποιο τρόπο, όσοι άνθρωποι ενδιαφέρονται για το κοινό καλό, τους απασχολούν τα κοινωνικά προβλήματα, ανησυχούν για το φυσικό περιβάλλον ή θυμώνουν για την αδικία και αποφασίζουν να δράσουν και να αντιδράσουν για να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα, είναι συνδικαλιστές.

Τι πρέπει να κάνετε ως συνδικαλίστρια;

Ο συνδικαλισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρά αγάπη για τον συνάνθρωπο και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Όταν αυτά τα προβλήματα τα βλέπεις γύρω σου στην εργασία σου, τότε αποφασίζεις να αναλάβεις δράση και να συνεργαστείς με τους άλλους συναδέλφους σου ώστε με αλληλεγγύη και αλληλοσεβασμό να καταφέρεις μέσα από συλλογική προσπάθεια και συνεργασία να γίνει καλύτερη και αξιοπρεπής η ζωή όλων. Δηλαδή να αγωνίζεσαι μαζί με τους άλλους, ώστε να μην υπάρχουν αδικίες μεταξύ των εργαζόμενων, για να πληρώνονται όλοι οι εργαζόμενοι για τη δουλειά τους, για να έχουν ιατρική ασφάλιση, για να έχουν όλοι αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας.

Ποιες είναι οι δυσκολίες που συναντάτε;

Συχνά είναι δύσκολο να πείσεις τους συνανθρώπους σου να παλέψουμε όλοι μαζί, γιατί δυστυχώς πολλοί πλέον πιστεύουν ότι τίποτε δεν μπορεί να λυθεί, τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει.

Αυτή είναι και η μεγαλύτερη δυσκολία: να μεταδώσεις δηλαδή στους άλλους τον ενθουσιασμό και την πίστη ότι όλα μπορούν να αλλάξουν προς το καλύτερο.

Τι είναι το σωματείο;

Το σωματείο είναι ένας σύλλογος, μία ένωση που φτιάχνουν οι εργαζόμενοι για να διεκδικήσουν αλλά και να προστατέψουν τα δικαιώματά τους στην εργασία τους.

Τι σχέση έχει το συνδικάτο με την δημοκρατία;

Η Δημοκρατία είναι το πολίτευμα που προστατεύει την ισότητα και την ελευθερία σε όλες τις μορφές. Από την άλλη μεριά το συνδικάτο, το σωματείο, έχει ως βασικό σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της ισότητας μεταξύ τους. Επομένως το συνδικάτο, αφού προστατεύει αξίες που σχετίζονται με τη Δημοκρατία, είναι ένας θεσμός που βοηθά τη Δημοκρατία να στηριχθεί και να δυναμώσει.

Μπορούν και οι μαθητές να έχουν σωματείο;

Φυσικά μπορούν και οι μαθητές να έχουν σωματείο. Είναι σημαντικό τα παιδιά να μάθουν από μικρή ηλικία την αξία του συλλογικού αγώνα, της αλληλεγγύης και της ισότητας. Είναι ένα σημαντικό μάθημα Δημοκρατίας να μάθουν να εκφράζουν την άποψή τους και να διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Σας ευχαριστώ πολύ για τη συνέντευξη.

Κι εγώ σε ευχαριστώ πολύ για την ευκαιρία που μου έδωσες!

Συνέντευξη: Άρης

...ΤΑ ΞΑΔΕΡΦΑΚΙΑ ΜΑΣ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΤΥΠΟ

«Η Φωνή των Παιδιών»,
Τχ.12,
από το Δ.Σχ. Ταυρωνίτη.

«59 λεπτά έμπνευσης»,
Τχ.3,
από το 59° Δ.Σχ. Πατρών.

«Η Φτερόγατα»,
Τχ.2,
2° Δ.Σχ.Καισαριανής.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΦΤΕΡΟΓΑΤΑ»

Η εφημερίδα Φτερόγατα εκδίδεται από την τάξη Γ2 του 2ου Δημοτικού Σχολείου Καισαριανής. Μπορείτε να τη διαβάσετε και ηλεκτρονικά αν σκανάρετε τον QR κωδικό που υπάρχει στην πρώτη σελίδα. Το όνομα της είναι τίτλος ενός βιβλίου της Ursula Le Guin, που κυκλοφορεί και στα ελληνικά.

Στο πρώτο τεύχος (Σεπτ.-Δεκ. 2024) υπάρχουν κείμενα μαθητών και μαθητριών, σκίτσα, βιβλιοπαρουσιάσεις, σελίδα με αθλητικά, ποιήματα, ακροστοιχίδες και το αλφαβητάρι της προσφοράς. Το δεύτερο τεύχος (Ιαν.-Απρ. 2025) γραπτοεπιχειρηματολογίες, θέματα επιστήμης και δημιουργικής επαναχρησιμοποίησης, ιστορίες για ζώα, τα καλύτερα μέρη του κόσμου, οδηγίες για να φτιάξουμε επιτραπέζιο παιχνίδι, συνεντεύξεις και την Οδύσσεια σε 91 Χαϊκού!

Η εφημερίδα αυτή είναι πολύ ενδιαφέρουσα, πολυποικίλη και γατουπέροχη. Να προσθέσω, ότι ο δάσκαλος του Γ2 ήταν και στο δικό μας σχολείο πριν δυο χρόνια. Να στείλουμε λοιπόν χαιρετίσματα στον κύριο Σταύρο. Καλοτάξιδη και η Φτερόγατα και πολυδιάβαστη!

Κείμενο: Άρης

